

Editorial Bambú és un segell
d'Editorial Casals, SA

© 2010, Eulàlia Canal
© 2010, Editorial Casals, SA
Tel.: 902 107 007
www.editorialbambu.com
www.bambulector.com

Disseny de la col·lecció: Miquel Puig
Il·lustracions: Elena Frauca

Primera edició: abril de 2010
ISBN: 978-84-8343-100-9
Dipòsit legal: B-846-2010
Printed in Spain
Imprès a Índice, SL
Fluvià, 81-87. 08019 Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transmissió d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra.

**EL FANTASMA
DE CASA ELS AVIS**

Eulàlia Canal
text

Elena Frauca
il·lustracions

**bam
bú**
EDITORIAL

—**A** casa els avis hi ha un fantasma esgarriós —no parava de repetir-me en Lluc.

Aquella nit havia d'anar a dormir a casa els avis. Jo no me'l volia creure, perquè el meu germà sempre em feia la guitza, però no sabia què dir-li, ell tenia més paraules que jo.

Em vaig preparar la motxilla: el meu pijama de bruixes i escombres, el raspall de dents d'olor de nata i el Coco, el meu cocodril de peluix.

Quan vaig arribar, l'avi Vicenç seia al sofà amb cara de pomes agres.

L'àvia Claudina em va dir que no li fes cas, que estava de mal humor i que quan l'avi estava de mal humor era millor no dir-li res.

–I què li passa, àvia? És pel fantasma?

–Fantasma, quin fantasma? –va fer l'àvia, esverada.

–En Lluç m'ha dit que teniu un fantasma enganxifós...

L'àvia va riure:

–T'asseguro que el que li passa a l'avi no té res a veure amb cap fantasma.

–I doncs, què és?

L'àvia em va mirar, va rumiar i finalment va dir:

–Bé, t'ho explicaré, però no li diguis que t'ho he dit perquè encara s'enfadaria més.

–Paraula que no diré res, àvia –vaig prometre jo.

–L'avi ha perdut jugant a cartes amb en Serafí –em va xiuxiuejar a l'orella–. No li agrada perdre, i diu que tot el dia està perdent.

–Tot el dia juga a cartes?

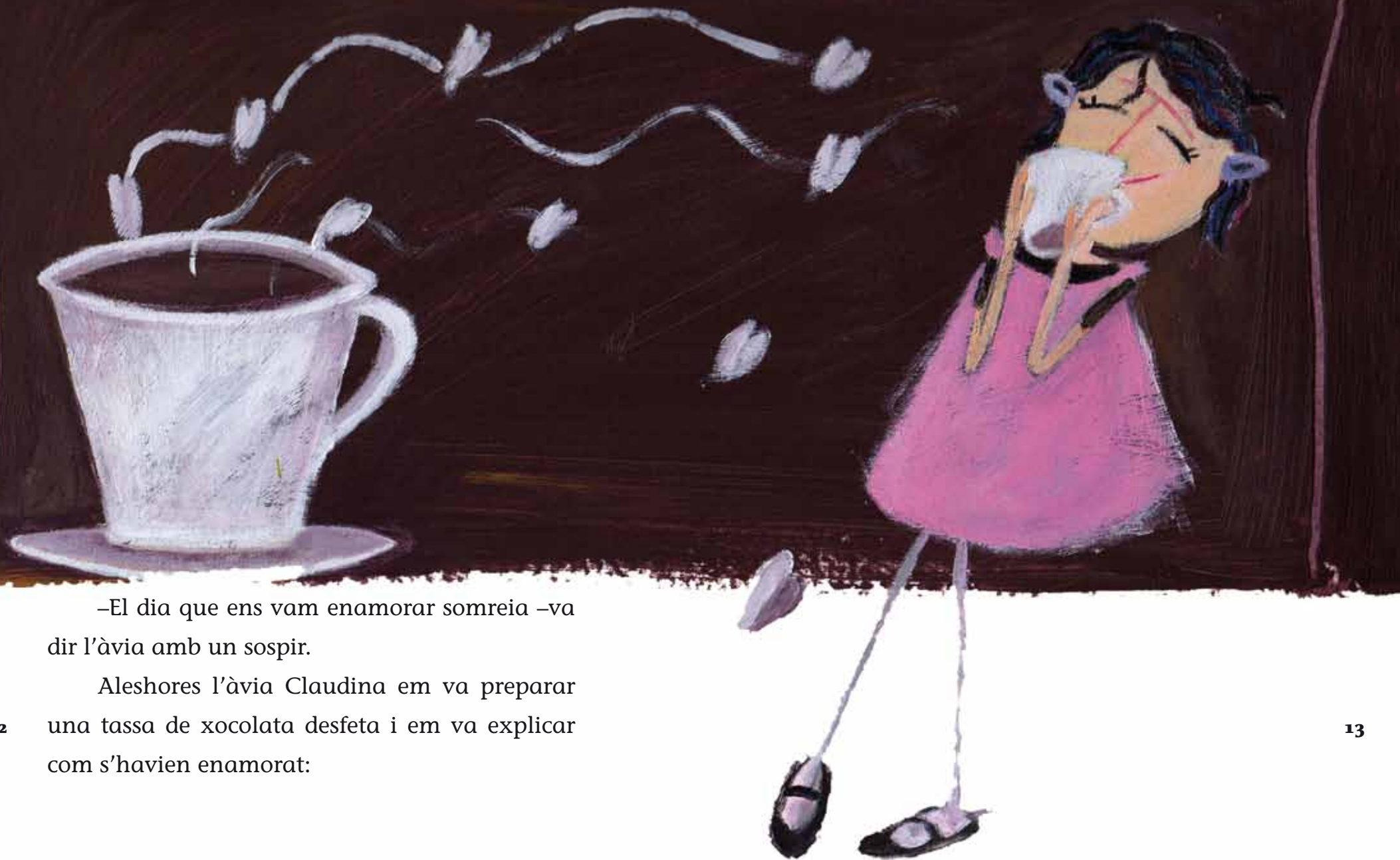
–No, perd altres coses: les dents, els cabells, les ulleres, les sabatilles...

–I dura gaire el mal humor de l'avi?

–No ho sé pas... Ja res no és com abans –va fer una mica trista.

–I com era abans?

–El dia que ens vam enamorar somreia –va dir l'àvia amb un sospir.

Aleshores l'àvia Claudina em va preparar una tassa de xocolata desfeta i em va explicar com s'havien enamorat:

–En Vicenç em va veure pujar a l'autobús amb un vestit de cireres, i va córrer fins a atrapar-lo.

–Va atrapar l'autobús?

–Sí. Corria molt, en Vicenç. Després es va asseure al meu costat i em va oferir un gira-sol que

es va treure de l'orella. Quan somreia li naixien dos clotets de plata a les galtes.

L'àvia va passar la mà pels meus cabells i va dir que s'havia fet de nit i calia anar a dormir.

16 Jo em vaig posar el pijama de bruixes i escombres i em vaig raspallar les dents amb el meu raspall de nata. I, arraulida dins el llit amb el Coco, pensava que demanaria a la mare que em comprés un vestit de cireres i em deixés anar a escola amb autobús com l'àvia. Jo també volia conèixer el meu enamorat.

